

Төлеген Айбергенов

«Аруана – бауыр дүние»

Аруана жаудың қолына түссе,
ботасын шайнап өлтіріп,
Қаралы мойнын қайтадан артқа
бұрмастай халге келтіріп.
Жеріне тартып отырады екен,
моншақтап жасы боздаумен,
Омырауын шерге толтырып.
Апталап - айлап таңдайын мейлі
тасбауыр шөлдер құрғатсын.
Қазығын таппай тоқтамайды екен,
мәңгілік тіпті күн батсын .
Туған жер төсін аңсаумен өткен
АРУАНА - БАУЫР ДҮНИЕ,
Сен маған осынау ақ жүрегіңмен қымбатсың.
Бірақ мен оны жыр қылып қалай жаза алам,
Жетер ме адам сөзі оған :
Өмірде ұзақ жасауың үшін болғаныменен қайғың қас ,
Туған жер, сен деп қайғыра алмасам тағдыр да мені бай қылмас.

О бастан саған ынтызар туған аруана тектес ұл ем мен,
Қазығын таппай қайырылмас.
Әрқашан аңсап оралам саған,
тартпасын мені қай тарап,
Көгілдір көлге алқынып ұшқан аққудың даусын қайталап.
Оны да кешір, ойда жоқ сәтте жанардан ыстық жас болып,
Мөлт ете қалсам балапанымды шайқап ап ...

Мен сенің бүгін қойныңа жеттім сабылып ұшып, туған жер,
Сарғайып ұшып, жүректі тоқсан паршалап.
Қайғырған жоқпын баратқан қалып малға да, тіпті басқа да,
Гүл шығады ғой тасқа да.

Тауға да керек астана,
Тасқа да керек астана.
Басқаға сенен айта алман,
Әнім бұл менің басқа сөздермен сан рет салып қайтарған.
Сәнім бұл менің жамылып шығар жаңғырған басқа тойларға,
Жүрісім менің басқа жорғамен шайқалған
Кеудемде жүрген, зердемде жүрген ынтызар ықылас от өріп,
Сен мұны ұқ :
Түкпірімдегі дір ете қалғыш осынау құйттай жүрекпен
Келем мен бүгін қасиетті байтақ ҚАЗАҚСТАНДЫ көтеріп!